

૫૫૫૫ ૫૫૫૫

અંબિકા સ્તુતિ ગાયન.

ભાગ ૧ લો.

અનાવનાર.
ત્રિવેદી. શીવશંકર વૈજનાથ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
જ્યાંની. મગનલાલ પુરસોતમ અંબાજીના
ભાદરવાના સંવત્રી.
મુ. કડી.

અમદાવાદ.
“ વિજય પ્રવર્તક ” પ્રેસ.

નકલ ૫૦૦.
કીમત ફક્ત રૂ. ૦-૨-૦.

અંબિકા સ્તુતિ ગાયન.

ગણપતિ સ્તુતિ.

શાર્દૂલવિક્રિડ છંદ.

(૧)

શંભુ પુત્ર ગજનના ગુણનીધી કોડે કૃપાતે કરો.
મારે માથે સરસ્વતિ સુખ કરી હેતેથી વિધ્ના હરો.
આપો શુદ્ધિ અધ્યાપ માત મુજને ભક્તોની વારે ચરો.
અંબિકા સ્તુતિઓ કરે મુખ થકી હેતેથી પાચે પડી.

(૨)

દુઃખ હરી સુખ કરી આપો સુમતિ એ રાગ.

આરાસુરી માજી આપો સુમતિ (૨)

સુખ કરીને દુઃખ હરીને કાપો કુમતિ.

શક્તિ શક્તિ.....ગહન તુજ અતિ આરાસુરી.

(૩)

પુર્ણ થયોછે ખેલ સજનો પુર્ણ થયોછે ખેલ એ રાગ.

વંદુ હું વારમવાર અંબીકા વંદુ હું વારમવાર.

ભક્તોને માજી શરણે રાખો ખુશી કરોને અપાર અંબિકા.

શરણે રહીને સેવા કરી શહુ ભક્તિ ન ભુલું લગાર અંબિકા.

ભક્તિથી હું ભવતરીશ મૈયા એટલો ભાવજો પ્યાર અંબિકા.

સજનોજો તમે અંબિકા ભજશે બજશે સ્વર્ગમોઝાર અંબિકા.

જે નર અંબિકાને ન ભજશે દુષ્ટ તે જન નિર્વાર અંબિકા.

(૪)

ઓ ભગર ભમે છે શાને મધુખન છોડી એ રાગ.

જય જુકત અખે નમુ માત જનુનિ મારી,

કરે ભક્ત વિનાંતિ આપ લીધો સ્વિકારી; જય. (૧)

કડી માંહી બોરાજે આપ ભક્ત ડિઠારી,

રાજ્ય શિયાજીરાવતલું ત્યાં ભારી; જય.(૨)

ભાદરવે આવે માત આપના બાલ,

સંગતી પુરસાતમ સુત સોભે મગનલાલ; જય. (૩)

- છડીદાર શિવશંકર આપનો દાશ,
 ઇશ્વરલાલ આપના નિશાનદાર ખાશ; જય. (૪)
 અમથાલાલ આપના ટેકી ભક્ત કંહાવે,
 ચકુલાલ આપનાં હરસન કરવા આવે; જય. (૫)
 માસ્તર ઉમીયાશંકર કંપની વાલા,
 મહાનંદાળેસ્વર છે આરામુરીના લાલા; જય. (૬)
 નર્મદાશંકર આવે માતને પારે,
 મોતીલાલ સરખા ભક્તની ચડીયાં વારે; જય. (૭)
 પોચાલાલ કંહાવે આરામુરીના ભક્ત,
 ઇશ્વર દયારામદાશને જાણે જક્ત; જય. (૮)
 વૈકુંઠરામ છે આપ ભક્ત સુખકારી,
 અમથા ભટ્ટ આપની ભક્તિ કરતા ભારી; જય. (૯)
 મોતીરામ રાવળ આપની ભક્તિ કરતા,
 પોતાંખર રાવળ દાશ તણાં દુઃખ હરતા; જય. (૧૦)
 જ્ઞેશીંગ અને લાલજી આપના પ્યારા,
 સર્વે ભક્તો છે કડી શહેર વસનારા; જય. (૧૧)

(૫)

ક્યાંથી આ સંભળાય મંદુર સ્વર ક્યાંથી આ
 સંભળાય એ રાગ.

૧.

ભજીને અંખે માય સજન સદુ ભજીને અંખે માય,
 માણ ભજેથી મોક્ષજ મળે જન્મ મરણ દુઃખ જાય; સજન.
 નામજ લેતાં સુખજ જામે પાપી પાવન થાય સજન.

માણના ભક્તો હેત ધરીને હૃદયથી પુજે પાય; સજન. (૩)
 જેણે માણ નામ જપ્યું નહિ ધીક પડી તેની કાય; સજન. (૪)
 ભક્તોને માણ સુખજન્મદૂતાં તેથી કરી ગુણ ગાય; સજન. (૫)

(૬)

ધીક ધીક તુને છે (૨) હો બાઈ મારો એ રાગ.

જય અંબે તું બાળી (૨) હોમાણ મારી,

આ સંસારમાં નામજ તારું રે;

ભજે નરને નારી (૨) હોમાણ મારી, (૧)

નામજ લેતાં દુઃખજ જાય રે;

થાય તે સુખકારી (૨) હોમાણ મારી, (૨)

તું ભવ તારણ તું સુખ કારણ રે,

પુરે આશા તું ધારી (૨) હોમાણ મારી, (૩)

ધણા ભક્તોને સુખજ આપ્યાં રે;

ચઢ્યાં કૈકની વારી (૨) હોમાણ મારી, (૪)

(૭)

સુણો સચીવજ ચતુર સુખણુ છખીલો છોડનારી
 નથી એ-રાગ.

જો તમે થયાં છો સાક્ષાત્-કદી ભક્તિ હું નહિ છોડું રે,

થાય જગતમાં કદી ઉતપાત, ॥

હો મંમાયા મારી વારે ધાઓ; ॥

મારા દુશ્મનોને મારવા જાઓ, ॥

તેથી થાએ મને ધણી ધીર, ॥

તમ ભકિતથી થયો હું સૂરવીર;   ૥
 મૈયા તું રાજ્ય મૂળને પાસ,   ૥
 એવી અરજી કરું છું હું દાસ;   ૥
 લાડલડવો ભક્તોને તમે બાણ,   ૥
 માતા કવીયો બોલે છે એવી વાણ;   ૥
 માત અરજી દયો સંભાળી,   ૥
 અમૃત દ્રષ્ટિએ લેજો નીહાળી;   ૥

(૮)

ભજુ પ્રેમથી ભોળા તુજને નીત મનમાં ધારી
 એ-રાગ.

નમુ તુજને ગખરવાળી કરો સહાય મારી,
 બીરાજો આરામુરની માંય, મૂળ સ્થાનદે છે ગખરખ્યાંય;
 કરી વ્યાધ ઉપર સ્વારી,   નમું.   ૧
 શોભે જે બળીયા માના વીર, કાળલૈરવ દીશે ગાલીર;
 બટક લૈરવ દીશે ભારી,   નમું.   ૨
 ભક્તોનાં માતતાત શકિત, કરું હું પ્રેમ થકી ભકિત.
 કરો પુરી આશા ધારી, નમું.

(૯)

યોવન ખીટ્યું આવ્યા છીએ રશપાન કરો એ રાગ.
 આવ્યા શરણે અંબા તમે સહાય કરો;
 કૃપા કરી આરામુરી દુઃખ હરો,
 વિનતી ઉર ધરો, કહીએ બોલ ખરો.....આવ્યા.

(૬) અખિકા રતુત ગાયન.

માનસરોવર નાહી માણ લજે, કોટી જન્મનાં પાપીઆ પાપતજે,
માની લક્ષિત સજે, મળે સુખ મજે.....આવ્યા.

(૧૦)

દ્રુપત કલ્યાણુ.

લજરે મન ખીસતું બાસુદેવા. (૨) એ રાગ.
લજરે એ મન આરાસુરી અંબે લજ રેક (૨)
લકન ઉધારણુ માત આરાસુરી લજ લજરે,
ગખરવાળી માત તું મોટી આરાસુરી અંબે તું મોટી;
આસ પુરજે માત મારી. લજરે.
લકતોને મા શરણે રાખો, આરાસુરી મા બાળને પાળો.
ચરણે નમું હું દાસ તમારો લજરે.

(૧૧)

પૂતમ ચાંદની પુરી ખીલી રહીરે એ રાગ.
આજે આવો અબા ગરબો ગાવા પ્રીતથીરે,
આવ્યાં બહુચર રમવા મનમાં ધરી ઉમંગ;
તુળબલવાંની કાળીકા આવ્યાં ભાવથીરે.
ચારે જેનો ટાળે મળી.....કરતાં મન વીચાર,
આભુષણુ અંબે સજી.....કંઠે પુષ્પતા હાર;
ઉભાં ચાચર રમવા સખીઓ લીધી સાથમાંરે,
ગાવા ગરબો મનમાં હર્ષ અપાર,
જે જે જોલાવી માતાએ જગદીસનીરે;

(૧)

કંકણ માણ કર ધર્યાં.....ઝાંઝર છે પગમાંય.
 ચાચર ફરતાં માણ્યો.....ગરબો મુળથી ગાય,
 વાહવાહ માતંજીવું તેજ ઝાંઝર ઝમકેરે;
 રૂઢાં મળીયાં માણ સંગ નધની લગકેરે. (૨)
 શક્તિ સર્વે રૂપ છે જુગત જનુની માત;
 ભક્તોની આશા પુરી વિશ્વ વિશે વિખ્યાત,
 આશુરોને માર્યા મળી હો માતજી;
 ભક્તો ઉગાર્યા સહાય કરી,
 સહાય કરી મા સહાય કરી, નમુનમું શક્તિ તમે સહાયકરી (૩)
 સરક પુનગ યીજી રહી.....માનો ચાચર જ્યાંય,
 ગરબો ગાતાં શક્તિઓ.....આરાસુરની માંય;
 ભક્તો આવીને રહ્યાં છે તમે માતજીરે,
 તારો સીંચકરને આપ ગાલીને હાથ;
 દાસ આપનો રહે છે કડી શહેર મહીરે. (૪)

(૧૨)

રાગ. (ખનઝરો)

ધન્ય અંગિકા મૈયા હમારી, વંદુ હું વારમવારી;
 ભક્તોને ભીડ પડે ત્યારે આવો, સંકટ કાપીને જાઓરે;
 માણ છે ધણાં ઉપગારી; વંદુ. (૧)
 તમ ભક્તિથી થયો ધણો રાજી, આરાસુરી જગતમાં ગાજીરે
 ખ્યાતી ચાલી જગતમાં તમારી; વંદુ. (૨)
 માએ વામનું આશન કીધું, વિમળશાનું માન ઉતારી દીધુંરે;
 દેવળ આળી કીધાં અંગારી, વંદુ. (૩)

આ દેવળ માત પ્રતાપ રાખ્યાં પાંચ દેવળ આપરે;
કૃપા કરી લીધો ડિગારી; વંદુ. (૪)

(૧૩)

રાજા હું મેં કોમકા ઓર ઇંદર મેરા નામ એ રાગ.
આરાસુરવાળી અખીકા સુણજો અર્જ કરું છું દાશ,
દાશ જાણીને ગમરવાળી ભક્તોને રાખજો પાશ;
કુગરાં ભાંખરાંમાં વશીયાં દીન દયાળી માત,
જક્ત જનુની સર્વે જક્તનાં છે તમે માતને તાત;
મર્કટ લોહાં માને વહાલાં વહાલો માનસિંગરાય,
વહાલા છે વળી નીજ ભક્તો માને એવાં પ્રીય મંમાય;
ઘટ ઘટ વ્યાપી રહ્યાં વિદ્યેમાં છે મૃજ રૂદ્ય મોઝાર,
એવાં દુઃખ ભંજન મૈયાને વંદુ હું વારમવાર;

(૧૪)

વીરા વેશાના યારી ઉભા અટારી પેલા તમારા પ્રાંણ.
નમ્ર મૈયા હુમારી વીનંતી મારી લેજો સ્વીકારી આરા-
સુરી આવાર,
અખિકા તમે જંગલમાં વશીયાં ભક્ત રહ્યા બહુ દુર;
તોએ ભક્ત આવે હોંશ ધરીને હર્ષ ધણો દીલ ઉરરે. નમ્ર,
છેલ છળીલા નાગર લોકો જાયવા આવે જાણ;
જેવા તેવા ગુણ તમ આગળ ગાય તે મનમાં આણરે. નમ્ર.
આરાસુરને ગમર નીચે દખાવ્યો કરી ક્રોધ;
એવી રીતે રીશ કરીને દૈત્ય માર્યા ધણા જોધ ને,

ધણા દેતોનાં મૂળજ કાઢ્યાં પ્રસિદ્ધ થયાં મંગાય;
તેથી કરીને ભક્ત તમારા પ્રેમ થકી ગુણ ગાયરે. નમું.
ચંડમુંડને હે મૈયા તમે પળમાં નાંખ્યો ચોળી;
તેમજ મૈસાસુરને માર્યો રણમાં નાંખ્યો રગદોળીરે. નમું.
કઠી ગામના અવદીય બ્રાહ્મણ ધણું લાવીને વહાલ;
અદ્યમતીથી શું આચરે છે શીવસંકર ને ચુનીલાલરે. નમું.

(૧૫)

ભુદરભવન હારનાર કુમતીનો કાપનાર એ-રાગ.

જય જય જય અખીકાનમું પ્રીતે હું પાચે,
નમું પ્રીતે હું પાચે કરો આરાસુરી સહાયે જય; (૧)
આરાસુરમાં ખીરાજો દીન દયાળી માત,
ભક્તોની છો માત તાત વિશ્વમાં વિખ્યાત જય; (૨)
દેવળ મોટું માતનું છે આરાસુર માંહી,
મંગળ આછવ માછ આગળ પૂજા થાય
ત્યાંહી જય; (૩)

દરવાજે પેસતાં કૈલાશ જેવું લાગે,
હરનીશ પહોરે પહોરે ચોધડીઆં વાગે જય; (૪)
આગળ જતાં વાવ્ય મોટી સુંદીર જેવું નીર,
પાણી ભરવા જતાં ધણું આવે તેને તીર જય; (૫)
વાવ્ય સામે ચઢતાં આવે માછકેરું દવાર,
આગળ ચાચર માતનો છે સોભાનો નહિ પાર જય; (૬)
આસપાસ ધર્મશાળાઓનાં શોભે ધામ,
રાણા માનસિંગવીરનો છે ત્યાં મુકામ જય; (૭)

પુન્ય પ્રતાપી પવીત્ર કહાવે માનસિંગરાય,
 ધરમ હિંદવ પ્રતાપ જેનો પ્રસન્ન અંબેમાય જય; (૮)
 આરાસુરમાં પવીત્ર માણ કેરું ધામ,
 માનસિંગરાયનો છે દાંતામાં મુકામ; જય, (૯)

(૧૬)

નાથ કેસે ગજકો ખંધ છોડાયો એ રાગ

આરાસુરી સુણજો આ અર્જ હુમારી,
 દીન કીંકર સેવકને દયો તારી; આરાસુરી.
 આ સંસારમાં દુઃખથી પીડાતા જનો ધણા છે ભારી,
 દુઃખજ કાપી સુખજ આપી આપ્યા દયોને ઉગારી; આઠ
 બ્રહ્મા સરખા ભક્તિ કરતા નારદને ગીરધારી,
 મોહ જુદો માયા જુદી જુદી આ દુઃનીઆંદારી; આઠ
 કૃષ્ણને લઈ જશોદાએ બાબરી ત્યાં ઉતારી,
 મંગળ આછવ આરાસુરમાં થયો જ્યજ્યકારી; આઠ
 દીન દયાળું માત કૃપાળું અંબે તું બળદારી,
 અસુરોનો સંહાર કરીઓ ધન્ય ધન્ય ગબરવાળી; આઠ
 અસુરો આરાસુર સરખા મહિસાસુર અહંકારી,
 રણમાં રોળી આરાસુરીએ ત્રીશુળે નાંખ્યા મારી; આઠ

(૧૭)

નીરખાળ શત્રુ સખાળ રાજપર આજ ચઢીને આવેછે.
 એ રાગ.

જકત પાલની મહિશ મર્દની જય જય જય જય જય અંબે
 દુઃખ દરિયામાંથી તારણ તું શક્તિ કરને કર લાંબે;

તુજ ભકિત કરે માણ મારી દીનપણે આજ,
 ધણા ધણા ભકતોની રાખોછો મૈયા લાજ,
 કરે તમ ભકત સુકૃતનાં કાજ; • • જકતપાલની, (૧)
 ભકત આધીન રહ્યાં છો આરાસુરનીં એ રાય,
 લાડ લડાવો છો પુત્ર સમ ગણી માય;
 માણ કૃપાએ અમારાં સર્વે દુઃખ જાય; જકતપાલની. (૨)
 (૧૮)

ધન મન ગરજે ધોર ધોર (૨) એ રાગ.

છનનન છત્ર છોમ છોમરે (૨)
 અવીચળ જગમાં નામ તમારું દર્શન કરવા દીલડું મારું.
 માય સહાય માય સહાય છ.
 આરાસુરી અંબાય સ્તવનમે ધુનસે ધુનમીલાવે સધળી,
 કીડકીડતોમ છુમછુમછોમ ત્રીકડ ત્રીકડ ધા માયસહાય છનનન

(૧૯)

દક્ષિણી ચાલની લાવણી.

દાશી શું થયું રણુને વીરો કેનીરે એ રાગ.

માતુ માયરી નમું હું રીશ નામીરે,
 લાગુ પાય અંબે માય દુઃખ જાય સુખ થાય;
 દીન દયાળી માતરે. માતુ. (૧)
 ખપર ભરીયું અસુરોતું એ શકિત રે,
 ત્રીશુળ હાથ લીધું છે સાથ લીડીને આથ જકતમાત;
 દુઃખ નીવારો માણ રે માતુ; (૨)

(૨૦)

મગન થયું મનરે ખુપ્પીકારક ખુપ ખુશાલી. એ રાગ.
 પ્રકૃતીત મનરે થયું અંખે માત હુમારી,
 માણની ભક્તિ કરીએ, ભક્તિથી ભવમાં તરીએ; પ્ર.
 અંખે અંખે જે જયે સદા તે સુખીએ હોય,
 દુઃખ ઇળી ઇળીદ્ર દુર રહે વીઘ્ન નડે નહિ કોય.
 મળે સચરાચર સુખભારી. પ્ર.
 કાયા પણ જુઠીજ છે કાંઇ ન આવે કામ;
 મુકી મનડા સાલવું સાચું અંખે નામ,
 થાય ઓછવ મંગળકારી. પ્ર.

(૨૧)

રાગ દેશી લાવણીનો.

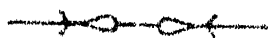
અંખીકે જકત પાસની તું નમું વારંવાર મા હું,
 જુગદવી તું તત્પર થાને મહિશમર્દની તું, અંખિકે;
 ભક્ત જન પુરણ મૈયા મૈયા આરાસુરવાસી,
 માત તાતને ભ્રાત સર્વે તું તું ગંગા કાશી અંખિકે;
 માતનો પ્રતાપ છે મોટો જકતમાં પ્રતાપ મોટો,
 માના પારે કશી વાતનો કાંઇ નથી ટોટો અંખિકે;
 અંખેતું નામ જપુ સુખથી માતતું નામ જપુ સુખથી,
 આ સંસારમાં મોટું નથી મા અંખિકા તુજથી. અં.

(સમાપ્ત.)

આહુક થાઓ.

શીવશંકર ગ્રંથાવલી.

તૈયાર છે.

સીધવાઈ માતાનું પેપર કીમત. રૂ. ૦-૦-૩

અંગિકા સ્તુતિ ગાયન ભાગ ૧ હો. રૂ. ૦-૧-૦

અંગિકા સ્તુતિ ગાયન ભાગ ૨ જો. રૂ. ૦-૨-૦

સુકામ. કડી.

ત્રિવેલી. શીવશંકર વૈજનાથ.

ઢેકાણું. કડીમાં મનીપુરમાં.

